

РЕШЕНИЕ

№ 1468

гр. София, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 16.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **9402** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК вр. с чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

Образувано е по жалба на М. Х. М., чрез адв. С. Т., срещу наложената му на 26.09.2022 г. от Д. П. – служител на „Център за градска мобилност“ ЕАД принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 55 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО) във вр. с чл. 167, ал. 2 т. 2 и чл. 99, ал. 3 от ЗДвП „принудително задържане на ППС с техническо средство тип скоба“, за което не е заплатена дължимата такса за паркиране по чл. 99, ал. 3 от ЗДвП.

В жалбата се изтъква, че ПАМ е незаконосъобразна, тъй като са нарушени материалните и процесуалните правила, а нарушението, за което е издадена, не е извършено. Твърди се от жалбоподателя, че преди напускане на автомобила е заплатена сума за ползване на определената зона за платено паркиране, поради което неправилно и незаконосъобразно е наложена принудителната мярка, чрез поставена скоба.

В съдебното заседание, чрез адв. Т., поддържа жалбата и моли за отмяна на наложената ПАМ.

Ответникът – Д. С. П. – служител на „Център за градска мобилност“ ЕАД („ЦГМ“ ЕАД) се явява лично и с адв. Г., оспорва жалбата, моли да бъде отхвърлена, претендира направените разноски по списък.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, Трето отделение, 62-ри състав след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 26.09.2022 г. автомобилът на жалбоподателя марка BMW с рег. [рег.номер на МПС] бил паркиран на [улица], срещу № 36, в рамките на „Синя зона“ в [населено място]. При направена проверка от служителите на „Център за градска мобилност“ ЕАД Д. П. и Г. Т. за заплащане на престоя на автомобила на посочената дата в 14:42:02сек. /според справка на ЦГМ/, резултатът бил „Неплатил“ за синя зона, поради което служителите на „ЦГМ“ ЕАД поставили техническо средство „скоба“. За удостоверяване на извършените действия съставили протокол от 26.09.2022 г., от който е видно, че на автомобил марка „БМВ“ с рег. [рег.номер на МПС] е поставена скоба в 14:42 ч., като е наложена глоба в размер на 32 лв. и същият е освободен в 16:34 ч.

В съдебното заседание е разпитан като свидетел присъстващия на проверката служител на „ЦГМ“ ЕАД Г. П. Т., според който след извършената проверка е констатирано, че за процесната кола няма талон за паркиране и няма заплатен СМС, поради което поставили скоба. Излага, че колегата извършва проверка на колата като въвежда регистрационния номер в PDI устройство, като след въвеждане на номера на автомобила, веднага се констатира дали за колата е изпратен СМС за заплащане на престоя или не. В рамките на 10-15 секунди се проверява дали има валиден талон за паркиране, човек на предните и на задната седалка и се пристъпва към поставянето на скоба. Според свидетеля този процес се осъществява в рамките на не повече от 15 секунди. При извършената проверка на процесния автомобил е установено, че в колата не е имало поставен талон за паркиране, в същата не са се намирали хора и е липсвал заплатен СМС. След първоначалната проверка не се извършва последваща за заплащане на престоя.

Разпитан е и свидетеля С., според който след паркиране на автомобила, жалбоподателят М. е изпратил на кратък номер 1302 СМС за платено паркиране, преди да напусне ППС-то. След като се е получил сигнал от телефона, потвърждаващ валидно изпратен СМС двамата са напуснали автомобила.

От приложените по делото справки от ЦГМ и Виваком се установява, че от телефонния номер на жалбоподателя към кратък номер 1302 е изпратен СМС за платено паркиране в 14:42:15 /според справка на ЦГМ/, а в 14:42:20 е получен обратен СМС за потвърждаван на заплащането до 15:44ч. В справката на Виваком се съдържа информация за час и минути, но не и за секунди.

По делото е изслушана и приета Съдебно-техническа експертиза (СТЕ), според заключението на която:

1. От техническа гледна точка не е възможно да се заплати почасово паркиране, чрез изпращане на С. до тел. 1302, ако преди това върху автомобила, за които се изпраща съобщението вече има поставена скоба. (Ако системата е изградена така, че да изпълнява функциите, които са и заложили при нейното проектиране и изграждане).
2. От справката на ЦГМ се установява, че първоначално е изпратен С. от телефон

359899875221 към № 1302 Синя зона за автомобил с рег. [рег.номер на МПС] .

3. От справката, издадена от оператор „Виваком“ ЕАД се установява последователността на С.-и, изпращани от тел.359899875221 и тел.1302 Синя зона, като е видно, че първият изпратен С. е от тел.359899875221 и след това С.- си от тел.1302 Синя зона.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице, което има правен интерес, а разгледана по същество е основателна.

ПАМ е наложена от служител на „ЦГМ“ ЕАД, който осъществява функциите си на контрольор в изпълнение на Наредба за организацията на движението на територията на Столична община /НОДТСО/, и в изпълнение на Заповед № СОА 18-РД-95-454/03.08.2018г. на кмета на СО и Заповед № СОА 18 РД-95-578/26.11.2021 г. на Кмета на СО с Приложение № 1.

Въвеждането на платено паркиране в населените места е нормативно уредено в чл. 99, ал. 1 от ЗДвП - в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието.

Съгласно ал. 3 на чл. 99 от ЗДвП Общинският съвет определя цената за паркиране на местата по ал. 1, както и условията и реда за плащането ѝ от водачите на специализираното звено на общината или на юридическото лице по чл. 13, ал. 1, т. 13 от Закона за обществените поръчки, на което е предоставено управлението на тези места. В чл. 167, ал. 2, т. 1 и т.2 ЗДвП е предвидено, че службите за контрол, определени от кметовете на общините контролират в населените места спазването на правилата за паркиране от водачите на пътни превозни средства и използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата такса за паркиране по чл. 99, ал. 3 до заплащане на таксата и на разходите по прилагане на техническото средство.

Автомобилът е бил задържан принудително с техническо средство тип скоба в рамките на „Синя зона“ на [населено място], на „К. Б. Г“, срещу № 36 на основание чл. 55 от НОДТОСО и т. 1. 1 от Заповед № СОА 18 РД-95-454/03.08.2018г. на Кмета на СО. Съгласно чл. 58 от НОДТСО удостоверяването на заплащането и контрола на действителното време на паркирането на автомобили в зоните за почасово платено паркиране се регламентира в заповедта по чл. 54 от настоящата наредба. В издадената въз основа на чл. 54 заповед на кмета е постановено, че в зоните за почасово платено паркиране не се допуска паркиране на ППС без заплащане, без да е поставен на видно място валиден талон за паркиране, трайно и отчетливо маркиран с неизтриваемо средство, с всички задължителни отбелязвания, без изпратено мобилно телефонно съобщение СМС за заплащане на указания върху указателната табела номер. В чл. 124 от НОДТОСО от цитираната заповед на кмета на СО са уредени правомощията на общинското дружество „ЦГМ“ ЕАД по използване и прилагане на техническо средство „скоба“, таксуването на собствениците и освобождаването на блокираните ППС на територията на СО. Действията на служителите на „ЦГМ“ ЕАД в конкретния случай са следвали процедурата, описана в т. 2 до т. 9 от Заповед № СОА

18-РД-95-454/03.08.2018г. на кмета на СО по чл.123 от НОДТСО. „ЦГМ“ ЕАД работи в изпълнение на Решение № 73 от 17.12.2015 г. на СОС, в което са определени цените за паркиране в зоните за платено паркиране, цената за принудително задържане и цената за принудително преместване на ППС.

Съгласно т. 6 от заповед № СОА 18-РД-95-454/03.08.2018 г. на кмета на СО „Контролът поставя техническо средство тип „скоба“ на едно или двете колела от страната на волана на автомобила, а при невъзможност, предвид начина на паркиране – от другата страна, без да наранява джантата/тите. Веднага след това прави най – малко 5 /пет/ броя снимки с фотоапарата за констатиране на нарушението – преди блокиране на ППС, с цел регистриране на ППС в нарушение с регистрационния номер; предното стъкло и таблото на ППС, с цел установяване липсата или неправилно попълнени /манипулирани/ талони, винетен стикер или карта за преференциално паркиране на хора с трайни увреждания; джантата /декоративен тас/ и калника за наличие или липса на наранявания; принудително задържания автомобил с поставена „скоба“; поставеното съобщение за блокиран автомобил на видно място и съобщава на координатора „Транспортни средства“ по радиостанцията или телефона, регистрационния номер и марката на ППС, мястото на нарушението, часа и минутите на констатирането на нарушението за поставяне на техническото средство тип „скоба“.

По делото са приети общо 8 бр. снимки, на 7 от които ясно се вижда и датата – 26.09.2022 г. Под снимките е добавен час, който не е автоматично генериран на самата снимка. Посочените часове са както следва: 14:42:10 – поставена скоба, 14:42:12- снимка на заден номер на автомобила, 14:42:18 снимка на шофьорска врата, 14:42:20- снимка на вътрешността на автомобила, 14:42:22- снимка на вътрешността на автомобила, 14:42:24- снимка на скобата, 14:42:27- снимка на таблото на автомобила, 14:42:30 снимка на преден номер.

По делото безспорно се установява, че автомобилът на жалбоподателя, BMW с рег. [рег.номер на МПС] е бил паркиран на [улица], срещу № 36, в рамките на „Синя зона" в [населено място] на посочената дата.

Спорът между страните се свежда до това дали процесната принудителна административна мярка е поставена по време на действието на коректно изпратен СМС за платено паркиране и преди изтичане на заплазеното време за престой в Синя зона или преди заплащане на престоя.

На основание чл. 170, ал.1 АПК, административният орган, в случая – ответника по делото, носи тежестта да докаже обстоятелство за липсата на заплащане на платено паркиране, към датата и часа на налагане на ПАМ. Това задължение не беше изпълнено и не се доказва твърдяното обстоятелствата за липса на платено паркиране към часа на налагане на принудителната мярка.

По делото е установено, че М. е заплатил кратковременен престой за паркирането, като е изпратил от мобилният си телефонно съобщение за паркиране, т.е. той не е бил в нарушение на изискванията за платено почасово паркиране. От свидетелските показания по делото на св. С. безспорно се установява, че жалбоподателят е изпратил СМС при паркирането на автомобила си преди слизване от него, в съответствие с т. 3.4 от заповед Заповед № СОА 18 РД-95-578/26.11.2021 г. на Кмета на СО. От

представените доказателства, представляващи служебна справка от „Виваком“ ЕАД и справка за входящи СМС-и от Центъра за градска мобилност се установява, че е изпратен СМС за процесния автомобил към тел. 1302 в 14:42 ч на 26.09.2022 г. В същия час и минута е получен и входящ СМС, че е извършено плащане за зона за платено паркиране до 15:44 ч. Единствено в справка на „ЦГМ“ ЕАД часът е посочен и със секундите - 14:42:15 ч., (л. 106)- заплащане чрез СМС и потвърждаване на заплащането чрез обратен СМС 14:42:20ч. Предвид факта за подаване на информация от проверяващите чрез съобщение на „ЦГМ“ ЕАД, на което е посочен час на наложената ПАМ от 14:42 ч., то очевидно се налага извод, че заплащането на престоя в Синя зона и поставянето на скоба е станало в един и същи момент, а именно в 14:42 ч. Доколкото в административните актове, уреждащи въведения режим на платено паркиране са визирани единствено дата, час и минута, то от посочената регламентация следва, че секундите не са определящи меродавният момент на заплащане или не на платения престой. От друга страна секунди фигурират единствено под снимките, направени от проверяващия, но те не са автоматично генерирани, което поставя под съмнение тяхната достоверност, секунди фигурират и в представената от ответника справка, на която не може да се придава абсолютна и несъмнена доказателствена сила.

С оглед на горното действително от доказателствата се установява, че нарушението не е било извършено към часа и минутите на поставяне на скобата на автомобила.

Отделно от горното от изслушаната и приетата съдебни-техническа експертиза се установява, че от техническа гледна точка не е възможно да се заплати почасово паркиране, чрез изпращане на С. до тел. 1302, ако преди това върху автомобила, за които се изпраща съобщението вече има поставена скоба, ако системата е изградена така, че да изпълнява функциите които са и заложили при нейното проектиране и изграждане. От така изложеното се установява, че системата не следва да приема изпращането на СМС при поставена скоба, което се явява още една индиция, че не е била поставена скоба преди изпращането на съобщението за заплащане на престоя.

От изложеното следва да се приеме, че по делото не се установява наличието на материалноправните предпоставки за прилагане на принудителната мярка - фактът на осъществено паркиране в нарушение на правилата за паркиране в зона за платено паркиране в [населено място], при което ППС може да бъде принудително задържано чрез използване на техническо средство тип "скоба". Изложеното води до извод за незаконосъобразност на процесната ПАМ. Принудителните административни мерки са актове на държавно управление от категорията индивидуални административни актове и следва да бъдат подчинени на принципа на законност по отношение на издаването и изпълнението им /р. № 1152/2019 г. на ВАС/.

На следващо място така наложената ПАМ е незаконосъобразна и поради противоречие с целта на закона - да преустанови, или възстанови, или да предотврати правонарушението и вредните последици от него. Видно е, че жалбоподателят не е извършил соченото нарушение като е заплатил престоя си на територията на „Синя зона“, изпращайки СМС.

При този изход на делото на жалбоподателя следва да се присъдят сторените разноски за платена държавна такса -10лв , заплащане на хонорар на вещото лице-986лв. и

адвокатско възнаграждение. Разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗАдв допуска възможността за предоставяне на безплатна адвокатска помощ на роднини или близки на адвоката, респективно на друг юрист, като в тези случаи, в хипотезата на чл. 38, ал. 1, т. 3 пр. 2 от ЗА адвокатът сам определя кои лица са от кръга на неговите близки, на които оказва безплатна адвокатска помощ. Когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, съгласно чл. 38, ал. 2 от ЗА адвокатът, оказал на страната безплатна правна защита, има право на адвокатско възнаграждение, в размер, определен от съда, което възнаграждение се присъжда на адвоката. За да упражни адвокатът това свое право, е достатъчно да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че договореното възнаграждение е безплатно на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 пр. 2 от ЗА - в този смисъл Определение № 95 от 19.02.2015 г. на ВКС по ч. т. д. № 1451/2014 г., II т. о., ТК. В конкретния случай по делото са представени пълномощно от жалбоподателя в полза на адв. Т., както и договор за правна защита и съдействие, в който да се посочва, че адвокатската помощ се предоставя при условията на чл. 38, ал. 1, т. 3, пр. второ от ЗА, поради което съдът намира, че са налице предпоставките по чл. 38, ал. 2 вр. чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗАдв., поради което на основание чл. 7 ал.2 т.1 от Наредба за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да се присъди адвокатски хонорар в размер на 400 лв. Общият размер на разноските възлиза на сумата от 1396/ хиляда триста деветдесет и шест/лв.

На основание изложеното и чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, III отделение, 62 - ри състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. Х. М., чрез адв. С. Т. наложената му на 26.09.2022 г. от Д. С. – служител на „Център за градска мобилност“ ЕАД принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 55 от НОДТСО във вр. с чл. 167, ал. 2 т. 2 и чл. 99, ал. 3 от ЗДвП „принудително задържане на ППС, за което не е заплатена дължимата такса за паркиране“ по чл. 99, ал. 3 от ЗДвП

ОСЪЖДА Център за градска мобилност ЕАД-гр.С., ЕИК[ЕИК] да заплати на М. Х. М., сумата от 1396 /хиляда триста деветдесет и шест/ лева, представляващи разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ:

